

РЕШЕНИЕ

№ 3881

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1633** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв. Д. и адв. М. срещу решение от 04.06.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 116 състав по нахд № 15199/2011 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № S 005663/19.05.2011 г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона и на процесуалните правила. Твърди се, че в случая не е спазен тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН за съставяне на АУАН. Изложени са доводи за допуснати нарушения в хода на административно-наказателното производство – не е посочено място на извършване на нарушението. Твърди се, че въззивният съд е допуснал съществени процесуални нарушения – налице е противоречие в мотивите от една страна, от друга страна е налице противоречие между мотивите и диспозитива. Иска се от съда да отмени обжалваното решение.

Ответната страна – ТД на НАП - С., чрез процесуалния представител юрк. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН. Съдът е приел, че при извършена проверка на 19.10.2010г. е констатирано, че за периода от 01.08.2010г. до 31.08.2010г. касаторът не е спазил срока за подаване в НАП на декларация - образец № 6 - не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски за лицата работещи по трудово правоотношение в дружеството. Трудовите възнаграждения за м.08.2010г. били начислени на 31.08.2010г. и изплатени на 09.12.2010 г. и декларацията-образец № 6 е следвало да се подаде до 30.09.2010г. включително. Декларацията е подадена на 29.10.2010г.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на СРС относно липсата на допуснато нарушение по см.на чл.34 ал.1 ЗАНН, тъй като в случая нарушителят е открит на 19.10.2010 г., а АУАН е съставен на 14.01.2011г., т.е. спазен е тримесечният срок, предвиден в закона.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Направените в тази връзка възражения в касационната жалба са неоснователни.

Нормата на чл.5 ал.4 т.2 КСО въвежда императивно задължение за осигурителят периодично да представя в ТД на НАП данни - декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. (в приложимата редакция) декларация образец № 6 се подава в компетентната ТД на НАП от работодателите и осигурителите не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за фонд ГВРС и данъкът по чл. 42 от ЗДДФЛ. В случая е установено по категоричен начин въз основа на събраните от СРС доказателства, че за периода от 01.08.2010г. до 31.08.2010 г. касаторът „БИ ТИ ПИ“ ОООД не е подал в ТД на НАП- С. декларации по образец № 6 в срока по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. – 30.09.2010 г. Поради това, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната

отговорност на дружеството по чл.355 ал.1 КСО за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 КСО. Законосъобразно СРС е приел, че в случая не намира приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните. Действително в мотивите на обжалваното решение (стр. 3, абз. 2) е посочено, че „жалбата е основателна”, след което районният съд е изложил подробни съображения за законосъобразност на НП, съответно с диспозитива на съдебния акт е потвърдил постановлението. Явно е налице допуснатата техническа грешка, която не е съществена и не води до неяснота в мотивите на съда, съответно не нарушава правото на защита на касатора. Първостепенният съд е изложил ясни и конкретни мотиви, с които е обосновал законосъобразността на процесното НП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 04.06.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 116 състав по нахд № 15199/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.